

1918-2018 – 100 de ani de la Marea Unire, 1906-2018 – 112 ani de existență a OSIM

ec. Cristina-Maria BARARU, OSIM

Rezumat:

Anul acesta sărbătorim 100 de ani de la Unirea Transilvaniei cu România, dar și 112 ani de la înființarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prilej cu care am dorit să trec în revistă câteva dintre realizările de succes ale inventatorilor români de la acea vreme, și importanța României atât la nivel european, cât și mondial. În material sunt enumerate și câteva dintre cele mai importante legi în domeniul proprietății industriale, apariția și evoluția acestora în concordanță cu cele internaționale. Cititorul se va delecta cu o secvență din istoria brevetelor românești acordate în acea perioadă, savurând limbajul de odinioară.

Cuvinte cheie:

lege, inventator, invenție, protecție, brevet, regal, știință, valoare

Abstract:

This year we are celebrating 100 years of unification of Transylvania and Romania, and also 112 years since the foundation of the State Office for Inventions and Trademarks, on which occasion we wish to go through several successful accomplishments of Romanian inventors of that time, highlighting Romania's importance in Europe and worldwide. The article also presents some of the most important industrial property laws, their issuance and evolution in accordance with international legislation. The readers will be able to enjoy a sequence from the history of Romanian patents granted back then and to savour the olden times language.

Keywords:

law, inventor, invention, protection, patent, royal, science, value

2018 este un an deosebit pentru România care aniversează **100 de ani de la Marea Unire de la 1 Decembrie 1918**, dar și pentru Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, deoarece marchează **112 ani de existență** a instituției unice pe teritoriul României în domeniul proprietății industriale, cu o istorie bogată și nenumărate realizări.

Încă din timpul domniei îndelungate, de 48 de ani, a lui Carol I (*principele Karl von Hohenzollern-Sigmaringen, proclamat domnitor la 10 mai 1866, devenind apoi primul rege al României la 26 martie 1881*) s-au semnat o serie de convenții, tratate și aranjamente referitoare la proprietatea industrială, spre exemplu: convenții de comerț cu Austro-Ungaria în 1875, și Rusia în 1876; declarații pentru „*regularea provisorie a raporturilor comerciale*” cu Franța, Italia, Anglia, Elveția, Olanda, Belgia și Serbia în 1877; Tratat de comerț cu Germania în 1877; convenții de comerț cu Italia, Elveția și Grecia în 1878; tratate de comerț cu Belgia și Anglia în 1880.

În majoritatea tratatelor încheiate înaintea Convenției de la Paris (1883) se aveau în vedere cu precădere mărcile de fabrică și de comerț, desenele sau modelele industriale, și mai rar numele sau firmele comerciale. Din cauza existenței unor diferențe de principii conținute în unele legi naționale de brevete, brevetele de invenție, cu mici excepții, nu apăreau ca obiect în aceste tratate.

Știm cu toții că marca dă consumatorului încredere în produsele procurate sau în serviciile folosite, și permite distingerea produselor sau serviciilor unei anumite firme de produsele și serviciile de același fel ale unei alte firme; desenele și modelele sunt acele creații de formă prin care se realizează individualizarea printr-un element estetic a produselor industriale, element ce apare ca esențial pentru această formă de creație, și o distinge de mărcile ce reprezintă și ele mijloace de individualizare a produselor; cât despre invenții, ca rezultat al creației tehnice, rămân cel mai important obiect de protecție al proprietății industriale, chiar dacă valoarea economică a mărcilor unei firme este, adesea,

mai mare decât cea a brevetelor pe care le deține. Invențiile sunt un factor determinant al progresului tehnic, condiție a dezvoltării economice și sociale.

Spre sfârșitul secolului al XIX-lea, tot mai mulți inventatori români solicitau protecția prin brevete a propriilor invenții, unii dintre aceștia asigurându-și brevetarea și, câteodată, chiar realizarea invențiilor în străinătate.

Încă din acele vremuri, România a înțeles să se racordeze la practicile europene în materie, căutând să încurajeze, totodată, activitatea de cercetare, și să protejeze drepturile de proprietate industrială, fiind printre primele țări care își dădeau seama că și invențiile trebuie susținute, evaluate și protejate.

Dacă Legea asupra mărcilor de fabrică sau de comerț a fost adoptată de Parlament și promulgată prin Decretul nr. 879, din 14 aprilie 1879, lege apărută mai ales datorită presiunilor Imperiului Austro-Ungar, care, având încheiată cu țara noastră, încă din 1875, o convenție comercială, dorea să-și protejeze produsele sale industriale, este de menționat și faptul că în anul 1906 a fost promulgată *Legea asupra brevetelor de invențiune*, dar demersuri pentru legiferarea domeniului au fost făcute începând cu anul 1860, când a fost întocmit primul proiect de lege asupra brevetelor de invenție. În ceea ce privește protecția desenelor și modelelor industriale pe teritoriul României, cu toate că în 1922 s-a publicat primul proiect de lege pentru acest domeniu, aceasta s-a legiferat abia în anul 1992, când a fost promulgată prima Lege privind desenele și modelele industriale în România (Legea nr. 129).

Rezultatul gândirii omului, cea mai importantă dintre trăsăturile care îl disting de restul ființelor vii, poate fi păstrat sau comunicat celorlalți. Evoluția umanității este rezultatul efortului creator de a satisface nevoi și de a rezolva probleme nerezolvate încă. Cunoștințele, priceperea, experiența, inventivitatea sunt bunuri având valoare economică, cu caracter imaterial, care au contribuit și contribuie permanent la evoluția societății.

Datorită minților strălucite și înaltului nivel al educației în multe domenii, începând cu arta și poezia, și terminând cu știința și tehnica, încă din perioada interbelică România era cunoscută pentru capacitățile sale creative și inventive.

În istoria protecției invențiilor prin brevete se constată existența a trei perioade importante: cea a privilegiilor (între secolele XV și XVIII), cea a brevetelor naționale (1790-1883), protecția invențiilor în străinătate nefiind asigurată, și cea a internaționalizării brevetelor de invenție, care a început în 1883, odată cu încheierea Convenției de la Paris, și continuă și în prezent, în cadrul căreia protecția invențiilor în afara țării de origine s-a dezvoltat în paralel cu comerțul internațional, la aceasta contribuind convențiile internaționale sau cele regionale.

Odată cu intrarea în vigoare a legii „*asupra brevetelor de invențiune*”, care prevedea, la art. 10, că *”Atât acordarea brevetului, cât și anularea să se facă prin decret regal, preluat prin Monitorul Oficial și în Colecțiunea Specială de brevete și se va trece în registrele respective ale Serviciului industriei la ministerul de domenii”*, iar în art. 38 al Regulamentului de aplicare a Legii se arată că *”descripțiunile brevetelor se vor publica textual sau în rezumat de către serviciul respectiv într-un buletin special. Aceste publicațiuni nu se vor face*

decât după 3 luni dela liberarea fiecărui brevet”, în perioada 1906-1947 s-au publicat în Monitorul Oficial al României listele tuturor brevetelor acordate.

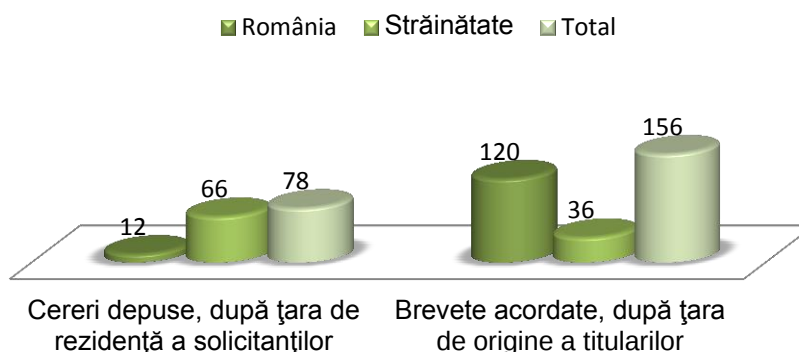
În această perioadă au fost înregistrate la Oficiul Proprietății Industriale din România aproape 40.000 de cereri de brevet de invenție, solicitându-se protecție pentru brevete de invenție, importăriune și perfecționare, din care 31% de la solicitanți români și 69% de la solicitanți străini; în aceeași proporție, au fost acordate peste 31.000 de brevete regale.

Așa cum spuneam la începutul acestui articol, în acest an aniversăm **100 de ani de la Marea Unire de la 1 Decembrie 1918**.

Cu toată conjunctura politică nefavorabilă a momentului 1918, a continuat solicitarea protecției prin brevet, fiind înregistrate 88 de cereri (77 pentru brevet de invenție și 11 pentru brevet de importăriune), atât de către solicitanți cu țară de rezidență România, cât și de către solicitanți cu țară de rezidență în străinătate. Este de subliniat faptul că solicitările de titluri de protecție prin brevet au scăzut considerabil față de anul 1916, înregistrându-se o scădere cu circa 82%.

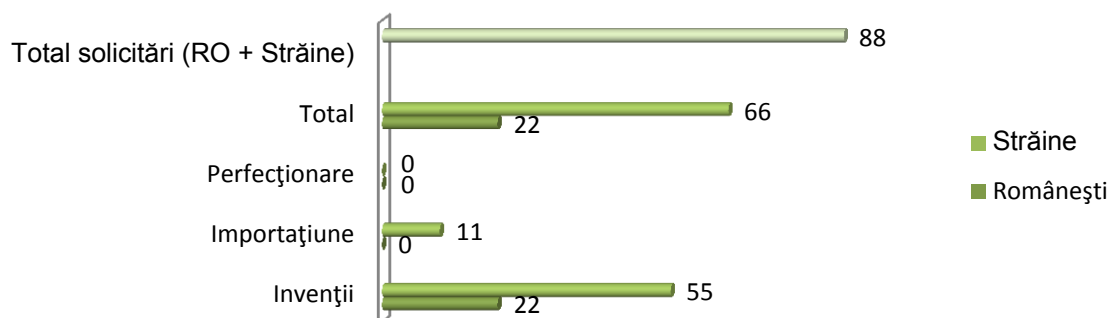
Făcând o analiză statistică, situația din anul 1918, privind solicitarea de titluri de protecție și acordarea de brevete, se prezenta astfel:

Solicitarea și acordarea de brevete de invenție în anul 1918

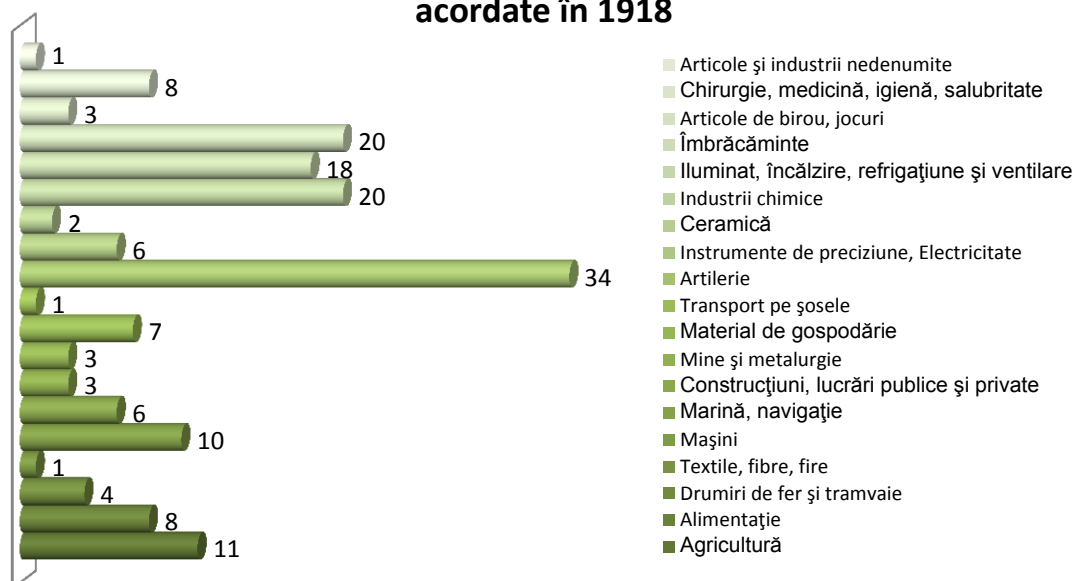

Dacă este să privim solicitările de brevet, după tipul de brevet cerut și țara de rezidență a solicitanților, situația se prezintă astfel:

Cereri de brevet de invenție depuse în 1918, repartizate după tipul de brevet cerut și țara de rezidență a solicitanților

Repartiția pe domenii tehnice a brevetelor de invenție acordate în 1918

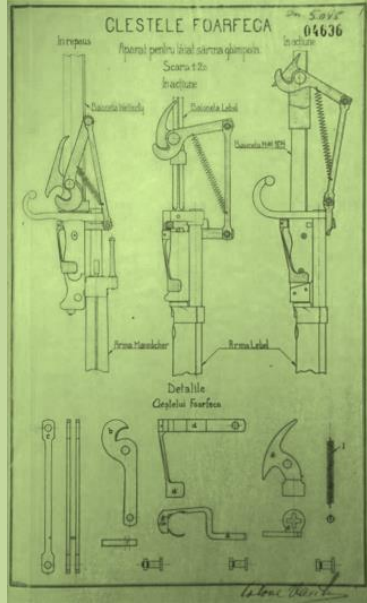

Analizând graficul de mai sus, observăm domeniile de mare interes pentru care, la momentul respectiv, s-au solicitat și acordat titluri de protecție.

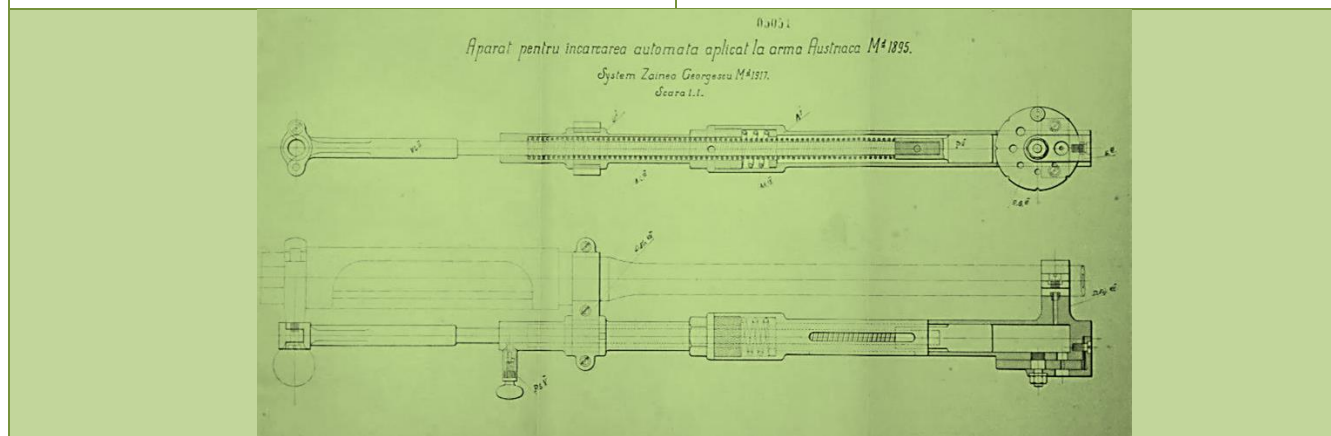
Cercetând colecția „Brevet Regal” existentă în Arhiva OSIM, am selectat câteva dintre brevetele acordate în anul 1918, pe care doresc să vi le prezint.

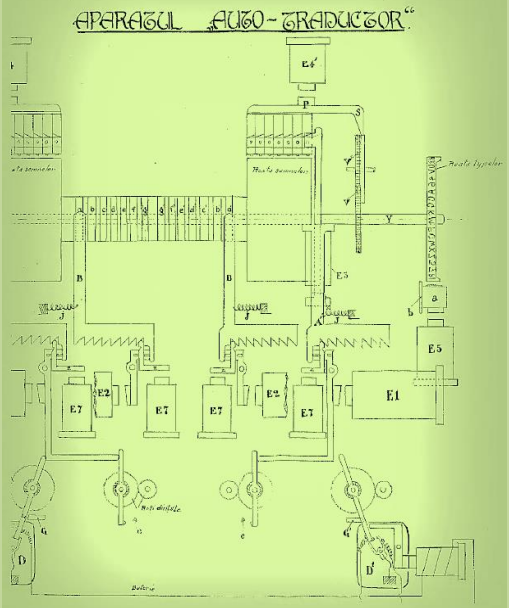
Este clar pentru toată lumea că, datorită conjuncturii politice a momentului, marea majoritate a invențiilor era legată de armament și alte domenii ce puteau fi de ajutor în zona militară.

Spre exemplu, în anul 1918 au fost solicitate brevete precum:

Aparat clește foarfecă pentru tăiatul rețelelor de sârmă sistem – „Colonel Vasilescu”	Dosar nr. 5045/26.02.1918; Brevet Regal Român, nr. 4636	Vasile Vasilescu, Militar (Colonel)
Extras din memoriul înaintat: <i>“Față de situația excepțională în care se găsește Armata noastră și ținând socoteala că dintre toate apărările accesorii, ce apărătorul poate opune atacului, rețelele sunt cele mai greu de distrus cu Artileria, m’am gândit care ar fi mijlocul cel mai simplu util și mai eficace, ca odată o unitate ajunsă dinaintea unei rețele de sârmă, să poată să treacă cât mai repede peste ea luptând. Este incontestabil, că nu se poate concepe un mijloc mai nimerit decât acesta: “Fiecare luptător să poarte asupra sa un instrument cu care să taie sârma ghimpată drept înaintea lui luptând în același timp; că acest instrument să fie cât mai simplu și cât mai ușor atât ca greutate cât și ca mânăuire”. Pentru a nu distra pe luptător în timpul acțiunii am ajuns la concluziunea, că instrumentul trebuie să fie purtat chiar la armă și așa fel organizat, că luptătorul să poată trage focuri chiar cu instrumentu la baionetă.”</i>		

Pușcă mitralieră „Zainea”	Dosar nr. 5051 / 06.04.1918; Brevet Regal Român, nr. 5181	Georgescu Zainea, Maestru armurier
Extras din memoriul înaintat: <i>“Armei Austriace cu repetiție Md. 1895 cal. 8 m/ mis’a adaptat în partea dreaptă un aparat care prin menirea lui transformă numita armă din tragere cu repetiție în tragere automată. Trăgând un număr cât de mare de cartușe fără a’și perde din calitățile balistice, dând trăgătorului prin aceasta o armă tot atât de portativă și ușor de mânuir cu avantajii foarte mari (avantajele automatismului) ajungând chiar acolo că aparatul defectându-se într’un caz, arma nu se scoate din serviciu și se poate utiliza înainte ca armă normală de mai înainte.</i>	- În partea dreaptă țeava a fost găurită dela tunet 30 c.m. înspre gura țevei cu o gaură de 1m/m adoptându-se inventatul aparat care se compune din următoarele: 1) 1 cilindru metalic 2) 1 piston cu vargă de legătură 3) 1 arc recuperator 4) 1 arc amortizator cu șaiabă 5) 1 piedică de siguranță pt. încărcare 6) 1 regulator de gaze cu susținător și arc 7) 2 dispozitive de fixare a aparatului.”	

„Auto-Traductor” mijlocul de a traduce automat semnele alfabetului Morse	Dosar nr. 5114 / 16.07.1918; Brevet Regal Român, nr. 4564	Eugen Ionescu, Telegrafist
Descriere: „Organele ce compun aparatul auto-traductor au de scop producerea diferitelor mișcări electro-magnetice, ce determină imprimarea pe o bandă de hârtie litera sau semnul ce a fost transmis prin alfabetul Morse. În principiu funcționarea aparatului se reduce la mai multe mișcări produse prin electricitate ce recepționează semnele Morse și apoi le traduce în caracterele latine corespunzătoare. Emisiunea de curent ce constituiesc liniile și punctele acționează asupra unui electro-magnet care prin intermediul altor organe modifică pozițiunea unor leviere și schimbând diferite contacte electrice, după ce combinația Morse a fost primită (adică litera s'a transmis) un dispozitiv special aplică levierelor pe suprafața unui cilindru în care sunt săpate semnele alfabetului Morse, acel cilindru având o mișcare de rotație face ca levierelor să se afle succesiv în fața semnelor de pe cilindru și când combinația corespunzătoare levierelor a fost găsită se închide un circuit electric printr'un electro-magnet, care prin ajutorul unei pârghii proiectează pe o roată, zisă roata typelor, o bandă de hârtie imprimând în modul acesta litera ce a fost transmisă.”		

Dar nu numai domeniul militar a beneficiat de creativitatea omenească.

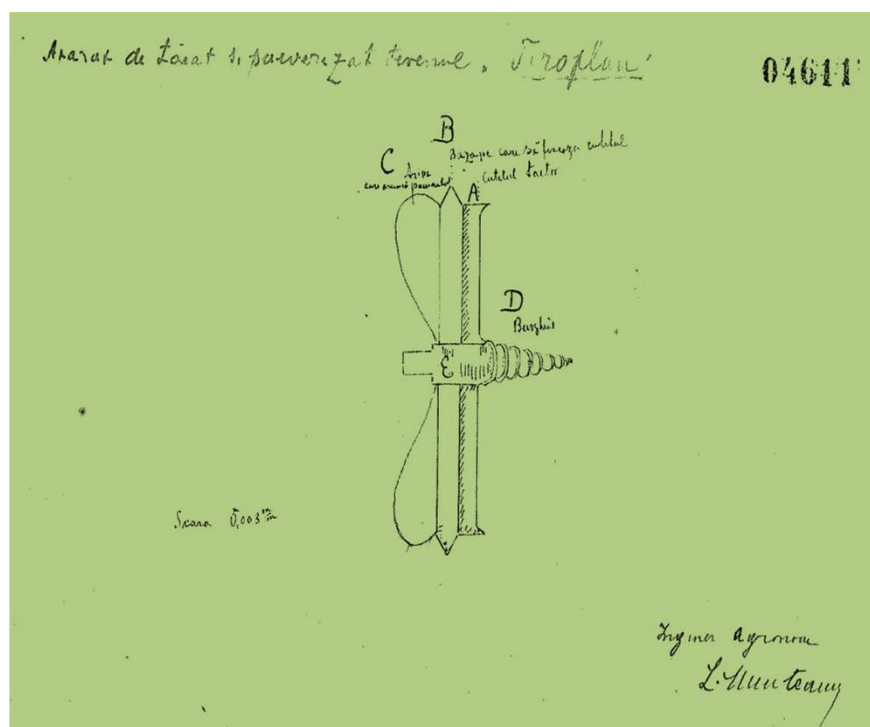
Știm cu toții că în România agricultura constituia ramura de bază a economiei naționale (circa 80% din populația activă se ocupa cu agricultura). Ca și înainte, după Unirea din 1918, România rămânea o țară preponderent agrară.

În **22 ianuarie 1918**, **inginerul agronom Luigi Munteanu**, „de naționalitate română, domiciliat în comuna Nicorești, județul Tecuciu”, solicita pe termen de 15 ani brevetul de invenție cu titlul **“Teroplan”** (Teroplan, aparat de tăiat și pulverizat terenul, dosar nr. 5208), pentru care i s-a acordat Brevetul Regal Român, nr. 4611; inventatorul descria invenția sa în memoriu după cum urmează: “Acest aparat numit “teroplan” se compune din cinci piese. A) Cuțitul tăetor compus din două piese, care se așează pe platforma cuțitelor și care poate avea o înclinație mai mare sau mai mică spre teren după cum acel teren nu este mai uscat sau mai ușor de lucrat. B) Platforma cuțitelor compusă tot din două piese pe care se fixează prin șuruburi oarbe cuțitele tăietoare. Partea superioară a platformei pe care se înșurubează cuțitele are înclinațiunile trebuitoare. C) Aripile înșurupate la platformă pentru a arunca pământul lucrat. D) Un șurub cu ghiventul adânc care pătrunde cel dintâi în pământ și care are continuitate cu cele două cuțite. E) Baza de unire a platformelor cu șurubul. Acest aparat poate avea deosebite dimensiuni după adâncimea la care dorim să lucrăm, acest aparat va fi pus în funcțiune de un auto-tractor. Aparatul lucrează în mod circular prin rotațiuni tăind pulverizând, amestecând, bine stratul dela suprafață cu subsolul și aerisind terenul în mod suficient și d'o portivă. Lucrarea săvârșită nu poate fi ajunsă de ori câte operații s'ar face cu toate instrumentele aratoare de care dispunem până azi.”, revendicând:

Cer dreptul de invențiune asupra pieselor A) B) și C) adică platforma, cuțitele, aripile precum și a combinației lor cu piesa D).-

INGINER - AGRONOM,

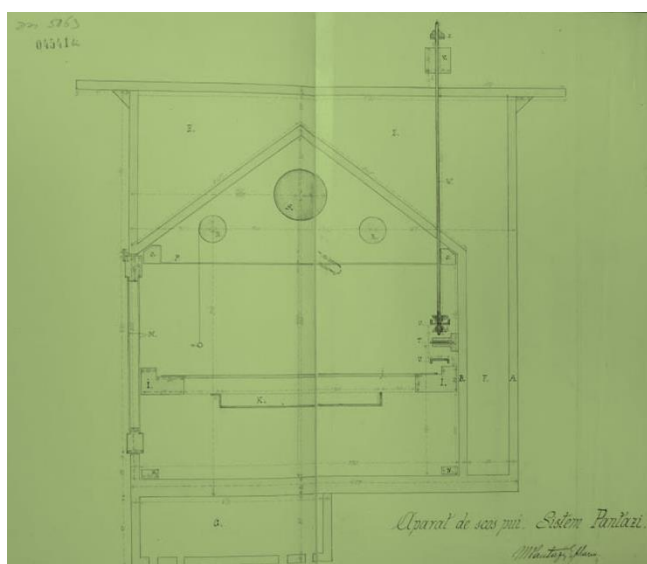
Luigi Munteanu

La **1 iunie 2018**, **farmacistul Mihail Pantazi**, de naționalitate română, domiciliat în Vaslui, cere eliberarea unui brevet pe termen de 15 ani, pentru «*un brevet de invențiune cu titlul „Aparat de scos pui, sistem M. Pantazi”*» (dosar nr. 5063), pentru care i s-a acordat Brevetul Regal Român, nr. 4611, prin Decret Regal, nr. 1941, din 31 iulie 1918; inventatorul descria invenția după cum urmează:

“Aparatul, a cărei descriere am onoarea a vă prezenta, este destinat a produce incubarea ouălor, pe cale artificială, prin ajutorul aerului cald.

Corpul aparatului: Se compune (conform desenului alăturat) din: O cameră exterioară (A) de lemn, completă, cu capacul ei mobil, de dimensiunile următoare: lungime 700 mm, adâncime 450 mm, înălțime 470 mm. În peretele anterior este practică o deschizătură de 560 mm lungime pe 230 mm înălțime, la 50 mm de fund, destinată a primi ușa. - O cameră interioară (B) de lemn, cu acoperișul ei (format din două pante. Descriere mai jos.) fără perete anterior, ale cărei dimensiuni sunt: lungime 580 mm, adâncime 360 mm; înălțimea în față 260 mm, la mijloc 400 mm și în fund 260 mm. - Spațiul liber al peretelui anterior (ce lipsește) al acestei camere interioare, corespunde în dimensiuni cu deschizătura practică în peretele anterior al camerei exterioare. - Spațiul rămas liber (C, D, E, F) între aceste două camere, este umplut cu o materie rea conducătoare de frig sau căldură, ca vată, lână etc., pentru a împiedica ca agenții exteriori respectivi să aibă vre-o influență oarecare asupra temperaturii camerei interioare în timpul incubăției.”

În încheierea descrierii invenției sale, referindu-se la noutatea acesteia, inventatorul preciza:

Factorii absolut noi în construcția acestui aparat sunt:

- 1) Întregul dispozitiv de încălzire, caracteristic prin simplitatea lui și economia în combustibil. -*
- 2) Dispozitivul de întoarcere al ouălor, oarecum automat, permitând întoarcerea exact de jumătate precum și trecerea succesivă a fiecărei serii de ouă din fund în față. -*
- 3) Compoziția la % a aliajului barei Termoregulatorului, a cărei sensibilitate și dilatare, în ansamblu este mai mare decât a fiecărui metal în parte. -*
- 4) Dispozitivul de umiditate*
- 5) Dispozitivul de ansamblu de încălzire, aeratic, umiditate și regularitate de căldură automată. -*

Măutaș, Eftimiu.

p. adr. Farm. Cocorăscu Vaslui.

În ceea ce privește transportul de mărfuri în interiorul țării, acesta se făcea cu carele și pe calea ferată, navigația pe râuri fiind practic inexistentă, cu excepția Dunării și Prutului, care formau frontiera țării și puteau fi folosite prea puțin pentru transportul interior.

Având în vedere că amenajarea fluviilor și râurilor, și construirea unor canale de legătură între ele, pentru a constitui o rețea de navigație, ar fi necesitat mult timp și investiții foarte mari, iar statul la acel moment avea alte priorități, **inginerul Mihai Cioc**, domiciliat în Iași, s-a gândit și a găsit o rezolvare a situației, astfel că în **30 iunie 1918** a depus cererea de acordare a unui brevet pe termen de 15 ani, cu titlul **“Navigațiune mecanică în ape cu mică adâncime prin propulsiune aeriană”** (dosar nr. 5067).

Oltul, Bistrița și parte din Siret se foloseau “pentru transportul de lemne prin plute (“plutășie”), dar alte transporturi nu se fac deloc, și astfel râurile aproape nu sunt folosite ca mijloc de transport, iar apele -

atât de bine orientate - se scurg la vale, fără folos, spre Dunăre și Mare.”, după cum afirma inventatorul în susținerea utilității invenției sale.

Așa că, pentru “realizarea putinței de a naviga pe diferite râuri și lacuri din țară, chiar în starea lor naturală de astăzi, sau cu mici amenajări corespunde unei mari nevoi și reprezintă un mijloc foarte important de a valorifica bogăția diferitelor regiuni”, trebuiau construite niște vase speciale (șleperi și remorchere cu fundul plat), și găsită modalitatea de “a le propulza și în amonte și în aval, pe orice vreme și pe aproape întreaga întindere a râurilor și lacurilor interioare care presintă adâncimi până la 0,30 m, se poate concepe un nou gen de navigațiune și anume: Navigațiunea pe apele naturale cu adâncime mică.”

Ca și exemplu concret de vase cu care se putea realiza navigația pe fluviu, râuri și lacuri, inventatorul prezintă un remorcher și un șlep “destinate a fi întrebuințate pentru navigația pe ape mici, pe râurile Prut, Siret și Gurile Dunării cu bălțile lor.”

Remorcherul indicat în desen este propulsat prin 2 elice aeriene, una pentru mersul înainte, alta pentru mersul înapoi, puse în mișcare printr'un motor cu benzină " Renault " de 220 HP.

Forța de tracțiune a acestui remorcher , după elicea ce i se dă potrivit iușelei de mers aleasă, poate varia între 600 kgr. și 2700 kgr.

Încărcătură maximă a remorcherului este de 10 tone, marfă de orice densitate .

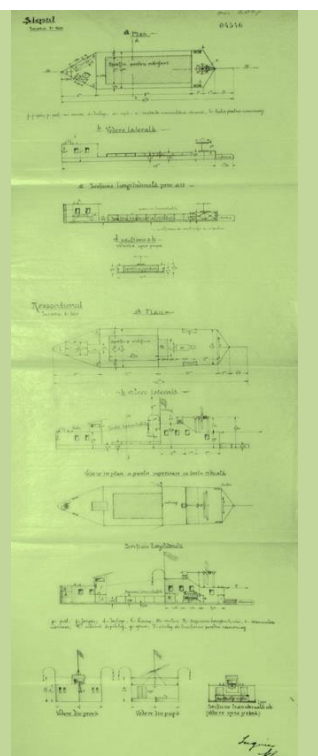
Iușeala optimă de remorcaj în ape mici, mijlocii și mari este 15 klm/oră .

Iușeala optimă pentru transporturi repezi, numai cu remorcherul este de 45 klm/oră .

Forma și dimensiunile vasului se văd în schițele Nr.5 - 12 în planșa alăturată .

Slepul indicat în desen poate fi încărcat cu maximum 16 tone, cu mărfuri de orice densitate .

Forma și dimensiunile se văd în schițele Nr.1-4 din desen .-

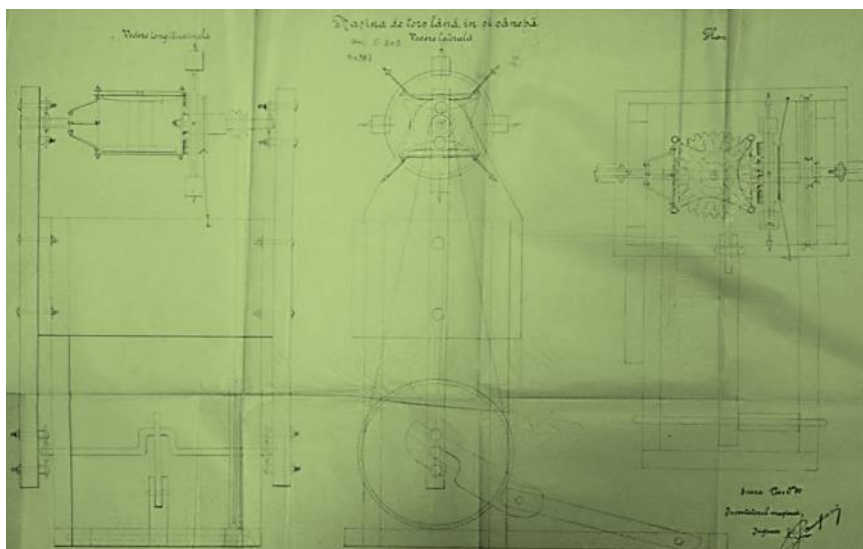
Inventatorul prezenta noutatea soluției propuse, și pentru care cerea brevet, după cum urmează:

"1/ Ideea de a întrebuința vase cu fundul lat, propulsate aerian, pentru a putea naviga pe întinsul apelor puțin adânci, de orice fel, chiar în starea în care se găsesc sau cu mici amenajări.

2/ Ideea de a combina necesitățile economice, navigația în ape mici sub 1 m. adâncime, cu cea în ape mari cu peste 1 m. adâncime, întrebuințând fie numai propulsiune aeriană, fie atât propulsiune aeriană (în regiunea cu mici adâncimi) cât și propulsiunea în apă (în regiunea cu adâncimi mari) dispunând de elici speciale fiecărui scop în parte."

Pentru invenția mai sus prezentată s-a acordat Brevetul Regal Român, nr. 4611.

Și cum în industria textilă era mare nevoie de materie primă (stofe) care, la acel moment, era importată la prețuri foarte mari, **inginerul Elizeu Pomponiu**, domiciliat în Pitești, a inventat un aparat care "prin transmisiunea mișcării de rotație de la o pedală la un volan, acesta, la rândul lui, transmite mișcarea printr'o curea mai departe, la o altă roată, pe axul căreia se află o roată mai mare ce se mișcă liber în jurul acestui ax principal", asigură torsul mecanic al lânii, inului și cânepei, în fire de diferite grosimi, depunând în data de **14.12.1918**, ora 11:45, o cerere (dosar nr. 5203) «de obținere a unui brevet de invențiune cu titlul "**Mașină de tors lână, în și cânepă**"».

Ca și avantaje, inventatorul prezintă:

“Cu mașina să toarce foarte repede, cu fusul mult mai încet.

Cu mașina firul să toarce foarte subțire, cu fusul nu.

Cu mașina firul să poate toarce și foarte deslânat ori cât ar fi el de subțire, cu fusul când se rotește a se toarce mai subțire, ceea ce nu să poate trece peste o limită, trebuie a se toarce foarte răsucit, căci altfel să rupe firul, ceea ce la mașină nu se întâmplă, fiindcă la torsul cu fusul, distanța de la furcă la fus devine foarte mare la finele cursei, la mașină, această distanță este constantă și foarte mică, așa că firul, chiar de lână, să poate toarce așa de subțire în cât nu e admisibilă nici chiar comparație între unul și cel alt.

Ingeniozitatea acestei mașini, pe lângă combinația diferitelor piese care formează ansamblul mașinei și produce mișcarea ce am voit este în special roata cu dinți și acesta este dispozitivul pentru aplica la or ce fel de mașini, de or ce natură ar fi ele, fără autorizația prealabilă a subsemnatului.”

Mașina descrisă mai sus este merită să producă o revoluție completă în industria țesăturilor românești care se lucrau până acum în mod cu totul primitiv și foarte rudimentar. Materia primă: lână, inul și cânepa având-o la noi în țară, cele două pierderi enorme, la vânzarea lor în străinătate cu prețuri derizorii și cumpărarea stofelor de la fabricanti cu prețuri exorbitante vor dispărea, așa că ambele aceste mari pierderi vor rămâne frumoase câștiguri la noi în țară, pe lângă faptul că multe zeci de mii și chiar sute de mii de lucrători și lucrătoare vor avea o ocupație foarte rentabilă, și mulțumi reș suflătească va fi a noastră a tuturor Românilor din România mare, când vom vedea finețea stofelor lucrate la noi în țară și gradul de perfecțiune la care a ajuns industria românească. —

Inginer

12 Decembrie 1918

Este greu să cuprinzi, în câteva rânduri, munca a zeci sau sute de oameni care s-au perindat, în decursul acestor ani, prin birourile în care se analizau și se finalizau, prin brevete de invenție, rezultatele muncii a mii de cercetători, ingineri, tehnicieni, profesori, studenți și chiar elevi. Mulți dintre acești oameni ne-au făcut să fim mândri că suntem români. Ei fac parte, acum, din patrimoniul universal, ca pionieri ai științei.

Este de subliniat importanța României în contextul științei și inovației. Un rol care își are originile în inventatori prolifici, cum au fost: *dr. Ana Aslan*, care a avut o contribuție extraordinară la cercetarea în domeniul gerontologiei; *Henri Coandă*, care a fost unul dintre pionierii aerodinamicii și părintele avionului modern cu reacție; *prof. dr. Nicolae C. Paulescu*, primul om de știință din lume care a descoperit insulina și a inventat procedeul de preparare a acesteia (pancreina, așa cum a numit-o el); *Nicolae Vasilescu-Karpen*, care a inventat „Pila termoelectrică cu temperatură uniformă (cunoscută și sub numele de „pila K” – funcționează folosind exclusiv căldura mediului ambiant); *George (Gogu) Constantinescu*, care a descoperit Sonicitatea¹ și a elaborat în anul 1918, la Londra, prima carte despre aceasta – „*Theory of Sonics. Treatise on Transmission of Power by Vibrations*”; *Anastase Dragomir*, considerat - pe bună dreptate - precursorul cabinei catapultate; *Petrache Poenaru*, care a inventat primul toc cu rezervor din lume (cu titlul „Condeiu portăreț fără sfârșit, alimentându-se însuși cu cerneală”), doar ca să-i menționez pe câțiva. Aceste exemple arată într-adevăr fundamentul solid și relevanța trecutului științific al României pentru dezvoltarea ulterioară și stimularea potențialului său inovator.

După vitregiile istoriei, România s-a întors cu o replică de inventivitate viguroasă, susținută de cercetare și dezvoltare activă. Lumea evoluează, și la această evoluție ne aducem și noi contribuția. Mărturie stau numeroasele

medalii de aur primite de inventatorii români la saloanele internaționale de specialitate.

Ar fi nedrept ca acum, când aniversăm 112 ani de la promulgarea primei legi privind brevetele de invenție din România, să nu ne amintim și de acei oameni luminați care, în anul 1906, au gândit și promulgat Legea invențiilor, precum și la micul colectiv care a inaugurat o activitate care astăzi implică atât instituțiile statului (OSIM, ministere, vamă, poliție, procuratură, justiție etc.), cât și organizațiile internaționale de proprietate industrială (OMPI, OEB, EUIPO și altele), la care țara noastră a aderat și este reprezentată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este, astăzi, o instituție bine structurată, apreciată atât în țară, cât și în străinătate, care a obținut rezultate remarcabile în munca de protecție a inteligenței românești. Pentru întreaga activitate desfășurată în decursul anilor, în scopul promovării protecției proprietății industriale în România, OSIM a fost decorat de Președintele României, dl Traian Băsescu, cu Ordinul „Meritul cultural în grad de comandor”, la aniversarea a 100 de ani de la promulgarea primei legi a invențiilor.

OSIM, în mod specific, este o instituție care protejează proprietatea industrială. Proprietatea, oricare ar fi ea, industrială, intelectuală sau privată, este o valoare, un principiu despre care mai trebuie încă vorbit în România, chiar și în anul 2018.

OSIM ne învață astăzi pe noi, românii, că noțiuni precum „marca înregistrată” sau „proprietatea industrială” nu sunt cuvinte recente, inoculate nouă de familia europeană, ci sunt noțiuni istorice, fiindcă, puse împreună, adună peste două sute de ani de vocație europeană.

Problematica invențiilor, mărcilor și designului reprezintă unul dintre „pilonii” domeniului mai larg, reglementat de acquis-ul comunitar, privind drepturile de proprietate intelectuală. În ultimii ani, România a făcut pași importanți, cu privire la transpunerea legislației în acest sector, reușind să implementeze reglementările.

¹ Ramură a mecanicii mediilor continue, bazată pe transmiterea energiei mecanice, prin vibrații elastice, în fluide sau în solide.

O politică ambițioasă de inovare, susținută de o bună legislație în domeniul protecției proprietății industriale, poate avea succes doar dacă este sprijinită de un grad de înțelegere și acceptare din partea tuturor celor interesați și participanți la procesul de inovare economică și socială. OSIM a contribuit activ la crearea unei rețele de centre de informare care susțin aceste obiective, și permit IMM-urilor să beneficieze de protecție și să culeagă fructele propriilor inovații. Creșterea gradului de înțelegere a rolului și efectelor protecției PI favorizează și creșterea respectului pentru drepturile de PI.

Sărbătorirea a 112 ani de la apariția primei legi românești de brevete nu are doar o autentică valoare istorică, ci și un profund înțeles pentru România, deoarece reflectă o lungă tradiție în domeniul și cultura brevetelor, cât și o contribuție serioasă la dezvoltarea sistemului brevetului european. Permiteți-mi să reamintesc, pe

scurt, că OSIM și OEB cooperează încă de la începutul anilor '90, de la primul Program Regional de Proprietate Industrială (RIPP), care a fost elaborat și implementat împreună cu Uniunea Europeană. Odată cu aderarea sa la Convenția Brevetului European (CBE), la 1 martie 2003, România a devenit parte din zona CBE, zonă ce reprezintă, acum, cel mai mare spațiu din lume în care brevetele au efect.

Nu în ultimul rând sărbătorim 112 ani ai unei fascinante meserii. Protecția proprietății industriale va rămâne întotdeauna o provocare ce necesită o muncă asiduă. În această instituție, poate și din cauza specificului său, întotdeauna au muncit oameni de elită, specialiști cu înaltă calificare, pasionați de meseria lor. Este legendară fidelitatea OSIM-iștilor, datorită devotamentului lor pentru această meserie și atașamentului față de instituție. Este legendară și abnegația acestor oameni.

Bibliografie:

- *Tratat de proprietate industrială*, vol. I; autor: Yolanda Eminescu, Editura Academiei, București, 1982.
- *Inventatori români*; autori: Petru Costinescu, Nicolae M. Mihăilescu, Mihai Olteneanu, Editura OSIM® & Editura AGIR, București, 1999.
- *Din istoria protecției proprietății industriale în România*; autori: ing. Alexei R. Bădăraș, fiz. Petru Ciontu, prof. Nicolae M. Mihăilescu, Editura OSIM®, București, 2005.
- *Proprietatea industrială în relațiile internaționale ale României. Repere istorice*; autori: Nicolae M. Mihăilescu, Liviu A. G. Bulgăr, Editura OSIM®, București, 2010.
- *Membri ai Academiei Române autori de brevete de invenție românești și din alte state*; autori: Alexei R. Bădăraș, Nicolae M. Mihăilescu, Editura OSIM®, București, 2009.
- *Sărbătorim 110 ani*; autor: Cristina-Maria BARARU, Revista Română de Proprietate Industrială, nr. 1-2, Editura OSIM®, București, 2016.
- OSIM, Colecția Națională de Brevete, secțiunea „Brevet Regal”.